

Det vilde bringe Befolkningen derovre til at staa ganske usikkert overfor, hvad de i Fremtiden vilde komme til at yde.

Jeg tror, at naar man stiller det Krav, der stilles gennem Lovforslaget — et Krav, der vil medføre, at Lodsejerne og Ringkøbing By kommer til, at bidrage til disse Anlægs Udførelse med et Beløb af over 1½ Mill. Kr. —, er der stillet et meget betydeligt Krav til dem og et Krav, som udmærket godt kan paralleliseres med de Krav, som stilles ved Bygning af Diger og ved Afvandingen ved Tønder; der er Tale om 33 pCt., men man maa ikke glemme, at selv om det er en alt overvejende landøkonomisk Interesse, der er Tale om ved Ringkøbing Fjord, er der ogsaa andre Interesser, Fiskeriinteresser, og disse interesserede er nu en Gang stillet saaledes, at de ikke kan bidrage til dette Forhold. Derfor mener jeg, at overfor Lodsejerne stiller man sig her med de 30 pCt. praktisk talt ganske paa samme Standpunkt med Hensyn til, hvad der skal ydes fra Lodsejernes Side, som man gør ved Spørgsmaalet om Digerne og om Afvandingen af Marsken ved Tønder.

Jeg maa mene, at det, der er det principale for det ærede Medlem Hr. Zahle og hans Meningsfæller, er dette, som han selv fremhævede saa stærkt, at Sagen for Tiden skal udsættes. Men jeg maa ogsaa mene, at naar der fremsættes et Forslag af den nuværende Regering, som ganske dækker det Forslag, det ærede Medlems egen Regering i sin Tid fremsatte, maa det være de forandrede politiske Forhold, som har givet ham Anledning til at tage den Stilling overfor Forslaget, som han for Tiden gør.

Jeg skal derefter vende mig til de to Flertalsforslag. Jeg vil gerne have Lov til at betegne disse to Forslag som det ærede Medlem Hr. Pinholts, for han er jo netop primus motor ved disse Ændringsforslag. Jeg vil da sige om dem, at skønt de ikke tilfredsstillende mig, saaledes som de foreligger, skal jeg erkende, at de betegner noget positivt fra det ærede Medlems Side; det er ikke et Forsøg paa at hindre at noget bliver gjort, men det betegner et positivt Bidrag til en Løsning af Spørgsmaalet. Den Anerkendelse vil jeg gerne give, før jeg gaar over til at fremsætte de Indvendinger, som jeg har at gøre overfor disse Forslag.

Kravet om disse 60 pCt. af Lodsejerne, som fremsættes gennem Ændringsforslaget under Nr. 1, mener det ærede Medlem skulde bidrage til at faa de to Partier, som hidtil har staaet saaledes, at den ene gerne vilde

besejre den anden, til at enes. Jeg nærer overordentlig stor Ængstelse for, at netop den Strid, der har været gennem saa mange Aar, og de indgroede Standpunkter, som derigennem er kommet i mange Menneskers Sind, skal lægge alt for store Hindringer i Vejen for, at en saadan Enighed som den, det ærede Medlem ønsker, og som jeg i og for sig ogsaa kunde ønske skulde komme til Stede, vil kunne opnaas. Det er egentlig min Hovedindvending mod dette. Saa er der naturligvis ogsaa den Indvending, at selv om man kan naa til Enighed om det, vil det alligevel trække Sagen ud — men jeg erkender, at dette sidste maatte blive det mindre væsentlige, hvis jeg mente, der var Mulighed for, at man kunde komme til Enighed om Spørgsmaalet —, thi det er en klar Sag, at der først maatte nedsættes en Kommission, der maatte skønne over og træffe Afgørelse om, hvilke Arealer der maatte antages at ville blive paavirket af de Foranstaltninger, der var Tale om, og først naar denne Kommission havde truffet sin Afgørelse, kunde der blive Tale om en Afstemning blandt Lodsejerne. Det ærede Medlem nikker, han er enig med mig i denne Betragtning.

Jeg skal med disse Bemærkninger forlade Ændringsforslag Nr. 1 og derefter vende mig til Ændringsforslaget under Nr. 2; og her synes jeg, at Flertallet, in casu det ærede Medlem, trækker Grænserne lovlig snævert for de Arealer, som maa komme til at deltage i Afstemningen, om jeg saa maa sige. Der er for det første nævnt i Ændringsforslaget alle de Sogne — er det vel —, som maa deltage i Afstemningen. Her lægger jeg da navnlig Mærke til, at der er to Kommuner, Staby og Husby, som er lukket ude; og de er lukket ude, fordi de indtil 1869 har haft Afvanding til Nørre Nissum Fjord. Men der er jo bare den ulykkelige Ting ved det, at siden 1869 og til Dato har de afvandet til Ringkøbing Fjord; og som bekendt er Afvandingsforholdene ved Nissum Fjord ikke ordnet. Jeg synes derfor, at naar disse Kommuner igennem i et halvt Hundrede Aar har haft Afvanding til Ringkøbing Fjord, er det urigtigt at lukke dem ude, naar vi nu staaer overfor Spørgsmaalet om Afvandingen af Ringkøbing Fjord. Her synes mig, at det ærede Medlem og Flertallet trækker Grænsen for snævert, derigennem at de lukker disse to Kommuner ude ved Afstemningen.

Men dernæst er der Spørgsmaalet om denne Linie, der drages i Højden 1,66 m i Forhold til Dansk Normal Nul. Saa vidt